

VOIESCE
SI VEI PUTE

BOMBIULU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.

C. A. Rosetti. — Gerantă responsabilă: Dimitrie Mihăescu.

Pentru achiziție și reclamă se voru adresa la Administratorul diariului Dr. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

mai aducem aminte d-lor prenumeratii ai acestei foile din judecătă sprijinirea diariului se face acum în totă gilele. Sună rugăciunii cari voru primi foia regulată a face cunoscutu administrației acestei foile, căci numai prin reclamări va putea insă și direcționea postei să reguleze serviciul.

Prăvenim din nou pe d-lor prenumeratii din București, că s-a întocmit numărul împărtitorilor și că trebuie să primească foia celu mai târziu pînă la 9 ore dimineață.

Dominule Redactore!

Bine-voiți a me trece în numărul celor ce conformă art. 25 din Constituție și votului Camerei, nu voi plăti nici un fel de imposiții cerută afară să lege, B. Obedeanu.

Domnule Redactor!

Silă, legea cu care se servesc guvernul actual spre a strîngi imposiții, să exercentă și asupra mea. Mobilă mea a fostă sigilată prin puterea polițiană, prin silă, ultima rațiune apeloră slabă contra celor ce se radină pe dreptă, pe lege.

Astăzi d-lorul ajutoriu alături percepto

riștilor de roșu, C. Stancov,

a prezentat din nou la mijloc spre a mi

sigila mobilă, conformă legii de ar

mărire ce Camera a votat-o pentru

imposiții neglijante, adică decretată, pe cari

am refuzat și eu ca și alții mulți d-

le plăti

Eugeniu Carada.

Astăzi 23 Maiu 1863, în urma declarării d-lui Eugeniu Carada făcută la 18 Maiu, că nu se va supune la aplicarea sigilului pe mobilile sale pentru neplătită de imposiție, de către prin puterea poliției, suscrisul suptu-comisariu de poliție, am venită ca reprezentante altuia puterii polițianesci, en-

d-lorul ajutoriu alături percepto

riștilor de roșu, C. Stancov,

Eugeniu Carada.

In facia puterii, a silei, rezistența legală ne mai stindă cu puțință, să a

pusă sigilurile pe uă mescioră. S-a

chișiatu procesu-verbală despre acestă

operatiune și suscriindu-l am prote

statu din nou contra călcării cărău a

legii de urmări, de către reprezentanții

guvernului, cari nu mi-au comunicat

ordinanția prevestitoră prevedută la

art. 18 gradul I.

Astăzi d-lorul ajutoriu, Dumitresca la 2 Iunie, precum și a sigilat prin silă, se va vinde prin silă mobilă moa pen-

tru plată de imposiții nelegitime, pe cari

am refuzat, refuz și voi refuz d-

le plăti, pe către timpu vomu si suptu

regimele decretelor și ordinanțelor

ilegale și arbitrarie, pe către timpu nu

vomu reintra suptu domhorea legalitatei

și a dreptului. Eugeniu Carada.

DEPESIE TELEGRAFICE

(Serviciu particulariu alu Românilui).

Paris 3 Iunie. Wiena 4. 9 ore, 35, sâra. București 5 Iunie. 9 ore, 48 min. dimineață. (Intărișat din cauza intreruperii liniei).

Toți candidații opoziției au fostă

aleși în Paris adică, Thiers. — Havin,

directorul diariului Siecle. — Emile

Olivier, fostă deputat. — Ernest Pi-

card idem. — Jules Favre idem. — A.

Guérout, redactorul primariu alu dia-

riului Opinion Nationale. — Alfred Da-

rion, fostă deputat și fostă redac-

toriu la diariul Le Peuple, și actuale

ca nesce corbi, din care unul cu o-

chelari verdi, scriea pe căndu ce-i

l-alși două părea că esamină mobilile

nostre. Privirea lor produse asupră-mi

unu efectu așa de neplăcutu, în cătu

imi veni să me întorcă înapoi; darău

stindă că tală-meu era aci me apro-

piai de elu și-l întrebă ce erau a-

cești domini și ce faceau.

Tăceră, imi disă că ieră incetă...

Este unu ușăriu cu aginții sei, vinu-

se me ieră spre a me duce la închisoră.

— La închisoră, tată? . . .

— Da, copila mea.

— Darău ai comisă vre uă orime?

strigă eu.

— O! nu imi respunse elu că uă

profundă tristeță. Tată-teu este omu

onestu; mulțamă lui D-queu n'are pin-

ăcumu nimicu a-si împuță.

— Darău de ce voru se te puia la

inchisoră?

— Grindina a stricău semenătu-

rele nostre, și mi-e este cu neputință a

plată ultimul semestru alu arende, și

d. Sehard, nevoindă a audă nimicu

mă trasă în judecătă.

Văză No. de la 6 Aprilie, pînă la 21 Maiu

SAMBATA.

ANULU VII.

VOIESCE

SI VEI PUTE.

Naștere totă iată afară de Jania și a dona-dă

după Serbători.

Abonare pentru București pe anu 128

Săse luna 64

Trei luna 32

Pe luna 11

Unu esclavari 24 par

la scrisoare linie de 30 litere 1

Încercări și reclame linie 3

Înserții Direcțoriul diariului

C. A. Rosetti. — Gerantă responsabilă: Dimitrie Mihăescu.

Ab onarepentru districtu de 152 te

Săse luna 76

Trei luna 38

Abonamentele incep la 1 si 16 ale cărui luna

Ele se facă în districte la corespondență dia-

riu și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne

comédie, 5, pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțile postale și la agenție-

de abonare, pe trimestru 10 florini argintu vă

lăută austriacă.

va sci, credem, a merge înaintea vo-

intății naționale; căci Napoleon III are

inteligință ce se cere unu omu in-

sarcinăt c'u misiune grea; și elu nu

va voi a-si înstrăina animale, refu-

du-se cerințelor opiniunii publice.

Publicăm mai la vale uă adresă

ce se trămite de mai mulți onorabili co-

merciaști din Ploiești, adresată comercio-

lui capitalii și primului staroste, pentru

protestarea loră în cestină dărău stăro-

stielor suptu juridiciunea Poliției. Mu-

ltănumi cetațenilor Ploiești d'acestă

concursu ce vină a da la aperarea dreptu-

tului. Repetăm necontentu că numai

cându vomu înțelege toți datoriele no-

stre de cătățan și vomu sci a le in-

deploini, silindu pe guvern a merge pe

calea cea bună, atunci numai vomu ave-

binele ce-lă dorim să care la parte

si națuna întrăgă.

Ploiești 16 Maiu 1863.

Dominule Redactore!

Bine-voiți, prin organul stimabilu diariu ce redigă, aduce la cunoștința Onorabilei Corpului Comercial alu Capitalei și Primului sru Staroste, felicitare ce facă membri acelui-asi corpă alu comercianților din Ploiești, pentru demna protestare făcută contra punerișii comerciului suptu juridiciunea Polițienăscă.

Priimiști, domnule Redactor, incredința stima și considerații ce ve păstrăm.

Ivan Stănescu, C. Constantinescu, I. Radovici, Petrușche Georgiu, George H. Anton, N. Dimitrescu, Costache Nicolau, Dinu Dobrescu, Tache Nicolae, C. Dimitriu, Matei Nicolaș, Vasile Michalopoul, D. Teișanu, Giță Nicolaș, Iosif Vasilescu, Dimitrie Petrociu, Th. Ioan, G. Ionescu, H. Matache Slăvăcescu, Vasile Dragomirescu, N. Naicovici, Ionita Mihăescu, Dimitrie Stănescu, Nicolae Nicolaș, Giță George, Ivanciu Constantin, N. Georgiu, St. Lăzărescu, Ioan Georgiu.

CUMU STAMU și UNDE MERGEMU?

(A vedè No. de la 24 Maiu)

VI.

Amu ajunsu în inventariul noșru la a cincia partită, la agricultură,

dea bine că erau deprinși la astu-fel de scene.

Sci că noi avem uase aprópe de Thélonnet pe drumul spre Salon?

— Da.

— Din fericire pentru no! ală-

minte tată-meu so ducea în închisore.

— Cumu? Nu înțelegu...

— Veî vedè. În momentul cându ușării se gătau a-lu aresta, uă cîlă do jună cari, din întimplare, treceau p'acolo, veîndu lumea adunată înaintea porței noștre, s'apropiară, și de curiositate, intrebară de motivul acestei adunăture. Abia slu aslară și u-nul din ei, eșindu din multime, veni dreptă la ușăriu și-i dise, arestandu pe tată-meu cu degetul.

— La cătă sumă se sue datoria acestui om

indusrii și comerei. Este partea cea mai însemnată în bilanțul Statului, fiind că este puterea producători a societății; puterea care dă Statului viață și tărîș, este anima în corpul social, de la care se responsabilizează viața peste totuș corporul. Nu ne putem închipui ușă societatea organizată fără agricultură, industrie și comerț, precum nu ne putem închipui ușă sănătatea organizată fără nutriment, căci principiul ori cără viețe este ușă necontentă reproducție a puterilor, lipsindu-acestă principiu reproducători, se retinând viața din corp și rezultatul nu poate fi decât decompoziția, mórtea.

Un statușu care înflorescă agricultura, industria și comerțul arătă în sine toate elementele sicuranței și prosperității, unuș asemenea Statuș nu va voi se face conciste materiali prin săbău, nu va vîi se cutropescă staturile vecine, nu va avea ambițiunea dă domina altă națiună, dară, tare în sine, prin propria sa putere, va face neapărat conciste morale, va închiăia cu staturile vecine tratate de comerț și de navigație, va sili pe vecinii săi a căuta alianță cu dinsul, fiind că această alianță nu poate fi decât în folosul ambelor părți. Sciasfela și arăile voru prosperă în serviciului industriei care le dă ușă puterică îmboldire, Moravurile se voru îndulci prin crența prosperitate a locuitorilor. Cu ușă cuvîntuș civilizația va crește în proporția în care prosperă comerțul și industria ţărei.

România prin fertilitatea pămîntului său este destinată de natură chiară agricultură și la acele industrii ce suntu relative la dinsa, eră prin situația sa geografică este chiamată la comerț. Ea împreună toate elementele necesare spre a ocupa unuș locuș însemnatuș în rândul națiunilor: domeniile naturei, cătești trele, animale, vegetale și minerale, producă cu îmbigurare tesaurele lor, ce astfelă numai măna omului spre a fi spălate și a împrăștia prosperitatea peste totuș ţăra. Poziția noastră la extremitatea Europei, la pragul Asiei și Africii, ne impune obligația dă servire mijlocitorii între Ocidente și Oriente, dă și ca se dicemă asia, puntea peste care se trăea civilizația apusului în țările resăritului. Conșangenă cu națiunile cele mai civilate ale Ocidentului Europei, par că provoindă ne-a pusă în mijlocul unor gînti d'altă origine spre a fi pionierii gîntii latine, unuș zidu de apărare în contra invaziilor barbarilor, unuș anfă-postuș aluș civilizației și o legătură între Ocidente și Oriente. Mare și frumosă este misinnea

năstră, dară este și dificile prin responsabilitatea ce ne a împusă Europa. Ochiul tutorei națiunilor europene suntu direptați spre noi, privescu și veghează toate mișcările năstră, căci în telegă însemnatatea postului ce-lă o cupă; toate națiunile au unuș interesu mare în existența năstră, toate doresc prosperitatea năstră, care este ușă condiție a prosperității lor. Va noue, dacă nu vomu fi capabili a corespunde cu așteptările Europei, a împlini misiunea năstră! căci atunci ne voru relua frumosă năstră însărcinare și o voru da altora ce voru fi mai demni a împlini ușă misiune, a cărui însemnatate noi năstră fostu în stare s'ă înțeleagă sau pră slabă, pră neminci ca s'ă împlinim.

Agricultura năstră s'ăslă anăcă în copilăria sa, industria năstră este și mai pucină desvoltată, este aproape nulă și comerțul nostru, fără putere, vegeteză, nu poate nici trăi nici muri. Si cu toate acestea vedem și înțelegem toți, că nici agricultura, nici industria, nici comerțul nu le lipsesc elementele de viață, de prosperitate. Este tristuș dă vedea Chanaanul, tera făgăduinței, înaintea ochilor și dă nu potă pătrunde în intru; este tristuș dă fi ajunsu în vîrstă virile și dă nu potă lăpeda jucările copilăriei. Ca setovul înaintea unei sorginte limpede de care nu se poate apropia, vedem și prosperitatea înaintea năstră și slăbiciunea năstră ne popresce dă face singurul pasu, care ne desparte de sorgintea, care ar putea desaltera setea năstră. Pentru ce acăsta? pentru ce nu ne îmbărbătamă și nu facem pasul spre a ne apropia de sorginte și a băi după setea năstră? — Pentru că ne lipsesc energie, voiață și tornică, pentru că ne aflăm într'uă letargă, care paraliză viața năstră. Amu contraclatu obiceiul dă încrimina pe guvernul nostru pentru toate reltele sociale, pentru toate neajunsurile năstră și nu voimă a înțelege că culpa este a năstră că fiare națione are guvernul ce merită, ce voiesce se ală. Așteptăm toate reformele, toate îmbunătățirile de la guvern; acăsta este unuș semnă de neînțîncare, unuș poporul maturu iе în suși inițiativa și împinge pe guvern pe calea progresului. Se nu uită că ori ce guvern, fiă celu mai bunu, celu mai democraticu, este, prin natura sa, conservativu, staționar; nu iе lesne inițiativa, fiind că are ușă

responsabilitate mare și nu voiesce a riscă existența sa. Ceremă dară pre multu de la guvern, voindu ca progresul se se facă printre insulă: după părerea năstră, totuș ce putem cere de la guvern, este dă nu împiedica progresul, dă nu pușe piedice liberei dezvoltării a societății, și a înțelege spiritul seculului seu. Unuș guvern care se pune în opozitione cu aspirațiile poporului, care remane surdă la vocea națiunii, care este în contradicție cu spiritul secului și nu înțelege tendințele epocii, se condamnă pe sine și, ne mai fiindu expresiunea națiunii, este ușă anomalie, ușă contradicție și nu poate întări dă cede locul altuia, care va fi mai bine în armonia cu spiritul seculului și cu voiața poporului.

Dacă este mai cu séma culpa năstră, că năstră făcutul progreselor, ce amu fi pututu, amu fi trebuitu se facem, nu putem disculpa guvernul; ușă mare pară a culpei vine negreșită pe séma lui; nu, fiind că năstră latuș inițiativa, ci fiind că năstră făcutul ceia ce era de competență sa a face și ce nu putea face de cătuș dinsul, dacă unuș guvern comite ușă mare greșelă voindu a guverna pră mulți, greșela este totuș atât de mare dacă guvernă prea pucină. Suntu lucruri cari nu le poate face de cătuș guvernul: Proiectarea și Executarea legilor, creație și întreținerea cailor de comunicație; lipsarea unei sisteme de monetă, de măsură și de greutăți; închiararea de tratate de comerț și de navigație; numire de consuli său agenți de comerț la diferitele piățe mercantili; provocare de expoziții publice de agricultură și de industrie; întocmirea de scole speciali agronomici, industriali; regularea și canalisarea rîurilor, făcindu-le navigabili; concesionarea marilor stabilimente de crediții, de asigurare, și altoru asemenei institute. Guvernul are celu mai mare interesu, ca puterile producători ale statului se creșcă, se se întărescă, ca agricultura, industria și comerțul se dobîndescă cea mai mare desvoltare putințiosă, căci în proporția în care voru prosperă producătorii, în acea proporție va prospera statul; veniturile sale voru crește în proporție în care crește avușa naționii și toate cheltuielile, căci le face guvernul pentru progresul agriculturăi,

industriai și comerțului, nu suntu de cătuș nisice avansuri (imprumutări), care în securu timpă i se înapoieză cu dobîndi și dobîndi la dobîndi. Acestea suntu cheltuielile producători; guvernul care le face — dacă ne este iertată a ne servi c'ău expresiunea comercială — scompleză viitorul.

Din nenorocire guvernele năstră nău înțelesu lucrurile astfel. Dăuă mare prodigalitate pentru totuș ce putem numi lussul guvernamental, s'ău arătată avare pentru toate cheltuielile producători. Budgetul ministeriului lucrarilor publice, după creditele acordate pentru 1860, era de 18,021,397 lei; acumu uninduse ca dinsul și a celu alu comerțului, alu agriculturăi și industriei, s'ă redusă la cifră de 18,823,496 lei, adică, în locu de a-

dăogire, unuș scădemintu de 2,197,901 lei, pe cându budgetele mai tutorel celoru lalte ministerie au fostu mărite. Dacă guvernul a socotit de cuvîntă a face ușă economia de peste două milioane la lucrările publice, la cheltuielile, ce, cumu diserăm, suntu cheltuielile producători, creatoare de venituri viitorie, ne întrebăm, ce poate remănea pentru agricultură, industrie și comerț? Neapăratu nimicu, afară numai, de vomu admite că reducția făcută la budgetul lucrarilor publice întrece acei 2,197,901 lei. Guvernul a cesu cererii cetățenilor, cari reclamau d'atâia ani unuș ministeriului alu agriculturăi, industriei și a comerțului, dară, nedotându-lu cu nimicu, acăstă concesiune făcută dorinței generale este cu totul iluzoriă. Ce folosul poate produce unuș ministeriului alu agriculturăi, industriei și a comerțului, care nu poate dispune de nici unuș banu, sau dacă voiesce a face vrăuă mică celtușă în favoarea agriculturăi, industriei și a comerțului năstră superare pentru nețesuniile și întăriările Austriei și a decisu impreună cu cabinetul Tulierelor a nu mai amăna trămiterea de note la Petersburg. La Paris, se dice, nu s'ă perduă încă totă speranță dă indușcă în fine pe Austria la ușă acțiune mai energetică; avemă insă cuvîntu a crede că Austria nu va secunda demarșele cele nove ale cabinetelor occidentali de cătuș în privința unor concesiuni ce le crede ea însăși necesarie și indispensabile pentru linisirea Poloniei. Diariul „La France“ ne asigură ca căte trele puterile s'ăru fi unitu a stipula următorile trei puncturi:

INSURECTIUNEA POLONĂ.

Deslegarea marii țestuii a dilei amenință dă conduce la unuș resbelu europeanu; acăstă opinione o găsimă astădi în totă diaristica străină. Negreșită pînă acumu năoș nici ușă parte nă manifestată intenția dă ajunge la acestu scop, datu din dă în dă se vede mai lămurită că va fi forte anevoia, ca se nu dicemă imposibile, dă intocmi ușă perfectă înțelgere între cele trei puteri interviitorie, și pe d'altă parte Rusia nu s'ară de locu dispusă a se conforma cererilor Franței și Engliterei. Se dice, într'adeveru, că Englitera s'ar fi desistat de condițiunea armistițiului, ca se facă cu putință ușă învoire cu cabinetul vienez. Dară, aci nu este totă dificultatea: garanție, ce le ceră puterile occidentale de Rusia spre a se pute vindeca una din cele mai periculoase răni, cari săngera dă ușă jumetate de secol, mergu mai departe de cătuș le pôlgăsi Austria compatibile cu propriile sale interese. Cabinetul Vienei nu voiesce înfințarea unei armie naționale polone. Guvernul englez, se dice, a manifestat ore care nemulțamire său superare pentru nețesuniile și întăriările Austriei și a decisu impreună cu cabinetul Tulierelor a nu mai amăna trămiterea de note la Petersburg. La Paris, se dice, nu s'ă perduă încă totă speranță dă indușcă în fine pe Austria la ușă acțiune mai energetică; avemă insă cuvîntu a crede că Austria nu va secunda demarșele cele nove ale cabinetelor occidentali de cătuș în privința unor concesiuni ce le crede ea însăși necesarie și indispensabile pentru linisirea Poloniei. Diariul „La France“ ne asigură ca căte trele puterile s'ăru fi unitu a stipula următorile trei puncturi:

— O! negreșită, domnule, voi și veni a-i înapoia...

— Eră, întrerupse d. Paulu, și a-dauș: Ia spune-mi aveți laptă p'aci?

— Da, Domnule.

— Ei bine, atunci, dă-ne la sănătate căte ușă cescă și vei fi acitată de datoria.

Dup' unuș semnă alu tată-meu, le servă lapte, fragă și pâne. Astă era totuș ce aveamă în acestu momentu a casă... și te rogă se credi că nici ușă dată lucru năstră oferită cu ușă anină mai bună.

— Si pe urmă?

— Pe urmă, după ce-si terminară mânăcară, strinseră măna tatălui-meu, me sărută pe mine și pe copii, și se porniră pe drumu ridindu și cîntându ca nisice nebuni. Astă ne-a fostu cu norocu, căci d'atunci incuă năstră mai fostu nici ușă dată în lipsă.

— Si d. Paulu a mai venită vrăuă dată la voi?

— Adeseori; ori de căte ori ne presupunea în strîmporare, eramă si-

Paulu Desolnie însuș; da, domnișior, elu însuș, și credi c'asemenei lucruri se potu uita? . . .

— O, nu, negreșită.

— Astă nu e totuș, adause camereista c'ău vivacitate de mirare. Ușării plecându, tată-meu remase liberu; d. Paulu veni la dinsul dreptu și-i deude ușă strinsore de mină însocita de căteva vorbe bune de îmbărbătare; apoi întorceindu-se către cel-l-alți junii și adresându-se loru: Amici, le disse, vreți se luati parte cu mine cu ușă faptă bună în favoarea acestor onesti omeni? . . .

— Da, da, respunseră toți d'ua dată, vorbesce, ce trebuie se facem? . . .

— Se faceți ca mine, respunse elu; și dup'acesta d. Paulu luă pelăria sea, puse într'insa vre de ce monete de cinci franci și o înținse apoi consociloru sei.

Vorbescă reu de studință cătuș a vră cine-va, dară cu toate astea totuș nu este mai pucină adeverată că nici unul nu remase surdă la apelul ce li se facu. Toți depuseră cu grabă

boloul loru în pelăria d-lui Paulu, și pe figura loru se vedea bucuria ce simțiau dă lua parte la astă actu de generositate.

— Ie, bunule betrău, diso atunci d. Paulu tatălui meu, dându-i producție; éca cu ce se ingrijesci de sulu femeia d-tale și se dai de ușă îngărcare copiiloru.

Tată-meu esita și nu scia de trebuia său nu se primășă acei bani. — Dară, domnule, esti pră bună, dicea elu d-lui Paulu, n'am căstigată acestu banu ce-mi oferesci; destulă è că m'ai seosu din ghiarele ușăriilor, fără se mai ieșu și . . .

— Bine, bine, dară ori cumu ieu; d-tele ieu voru servi, de oce ce noi ne-am duce a-i cheltui pe nimicuri.

— O! domnule, cătuș ieu multă mescu . . .

— Bine, bine, so nu mai vorbim de asta, și dacă vrăuă dată vei ave nevoia de mine, vino la Aix, me vei găsi la casinul Deville,

curi c'avemă se-lă vădem. D-șiora Pecoulette ieu va spune mai bine de cătuș mine totu ce a facută elu pentru noi și pentru mulți alții. Pecată mare, de e adeverată ce se dice, că și-a per-

— In adeveru, Biga... și ce ai face?

— I lăsiu da lui, de!

— D-lui Desolnie.

— Dară cui? N'a facută și elu acăstă pentru, s'apoi de ore ce este săracu, asiu fi fericită dă aretă că nu suntemu ingrați! . . .

— E frumosu simpămintul teu Biga, li disse d-șiora de Guilbert rindu de naivitatea sea. Cu toate asta era forte impresionată de ce audise.

Clement Renoux.

Adoptarea limbii polonești ca limba oficială națională în toate stăturile polone supuse coroanei Rusiei; în toate scările se fiă singura în care se voru preda toate învechiările. Uă dietă naționale, compusă numai de poloneși, cu reședință la Warszawa, se aibă să ocupe de toate cestiunile finanțelor, lucrărilor publice, instrucțiunilor publice, în fine de toate căte s'atingă de administrația internă a țărei. Personalitatele administrative se fiă compusă exclusiv de Poloneși. — Cestiunea culturală, la care a insistat Austria, a fostu regulată prin cererile puterilor astfel, ca catolicismul în Polonia, ca într'uă țără catolică, să aibă celu puințu acele prerogative și drepturi, de cări se bucură alte culturi. În privința acestei, se dice că Czarul nu se opune a priimi la Curtea Petersburgului unu represintate alu Sântului Scaun; dacă acestu ambasatoriu alu săntului părinte va reședea, precum se cere la Roma, jumetate de anu la Petersburg și cea laltă jumetate la Warszawa, nu se scie încă. Nu scimă, dacă Poloneșii se voru mulțumi cu aceste concesiuni propuse; și după isbindile loru pînă acumă ne îndouimă forte de consimțimîntul loru; pe d'altă parte nu credemă că Rusia le va acorda sără restricțiuni, cari le aru face ilusorie, căci Rusia nu este, sau nu s'ară încă abălută. Gazeta Coloniei dice, în temeiul unei epistole de la Petersburg, că notele, prin cari Rusia a respunsu puterîorui intervenitorie, coprindu apărarea principiilor și a dreptului Russiei; guvernul rusescu însă sunăose prè bine intenționile eventuali ale Francei și pericolosa pasivitate, în care voiesce cabinetul englez a se restrînge, spre a se mărgini la uă simplă desvoltare teoretică a cestiunii de dreptu. Prințipele Gortschakoff s'a pronunțat cătră ambasadoriul englez, Lordul Napier, în chipul următoriu: „Englîtera recunoște că Rusia s'află în posesiune legală a Poloniei, că în anul 1815 a dobîndit marele Ducatu alu Warszawiei ca unu regat suptu condițiuni stipulate printr'unu tratat. În presinția cestiunii posesiuni, suntemu daru unii și nu diferimă de căt în privința interpretației tratatelor. Îualtul tribunale naturale spre a resolve acesta divergență de opinie, nu pote fi de cătă unu congresu alu tutoru puterilor samnătore tratatelor de la Viena. Se convocăm daru acelu congresu, la care Rusia va fi gata a lue parte.“ Prințipele Gortschakoff a avut uă, asemene conversațione și cu ambasadoriul Francei, Ducele de Montebello; a declarat că Rusia priimesce a lua parte la congresu și pune numai uă singură condiționă; aceia d'a nu se pune în cestijune posesiunea legală a Rusiei asupra Poloniei. Rusia insiste asupra acestei condiționi, fiind că posedo de veđi positive că Francia voiesce uă desvirșită deslipire a Poloniei de Rusia și că chiaru ideia unei uniuni dinastice între ambele țări coprinde în sine din partea Francei uă precugetare ascunsă (*l'arrière-pensée*) că nisce evenimente ulterioare revoluționare în Polonia voru goni dinastia rusescă. Propunerea după urmă a Engliterei d'a închîia d'uă camă dată unu armistițiu d'unu anu nu s'a pututu privi ca seriósă. Pe d'altă parte guvernul rusescu este convinșu că Austria nu va face nică unu pasu mai multu peste programă, care coprinde autonomia administrației polone, represențația națională și libertatea cultului. Avindu în vedere c politica engleză se ține în rezervă, crede în genere aici (la Petersburg) că Francia nu va isbuti în curindu se uni cu Englitera și Austria pentru alu douile pasu. Aci ne permitemă povestii cititoritoru noștril uă anecdote diplomatică: Suntu aproape 30 dile

Baronele Budberg s'a aflată la uă serată diplomatică la Paris. Obiectul conversațiunii era cestunea polonă și complicările ce mai potă resulta dintr'insa. Baronele Budberg disc: „Nu cred că unu resbelă între Franția și Russia, ambele națiuni: și pre multe interese identice și aceii-ași inimici. Așa că mai lesne la unu resbelă între Franția și Austria, și, domnii mei, cine din d-vosă voiesce a face uă prinsore cu mine, cū Principele Metternich va pleca înaintea mea d'aici?“ Grupa de bărbăți, de diplomați, către cari s'adresa Baronele Budberg, remase suprinsă d'aceste cuvinte, dară nică unul n'a voită a accepta prinsoreea propusă. Reportatoriul acestei anecdote adaoage Crede că ambasatoriul rusesc a arătat cu acelă ocazie multu curagiul, iasă pote curagiulă desperării.

Presă secretă la Warszawa desvoltă dī în di uă activitate mai mare. Publicul care nu mai citesc diariile permise, citesc cu atâtă mai multă atenție p'acesă precursori ai presei libere. Pe cândă gazetele permise și censurate au perduț jumetate din abonați lor, numerul abonaților organelor guvernului național cresc: „Dziennik narodowy“ are 8000, „Prawda“ 7500, „Nowiny Polityczne“ 2000, „Powstaniec“, „Kosynier“, „Wiadomości z pola bitwy“ fiă care mii de abonați. La 20 Maiu guvernul național a împărțit și afișat următoare publicațiune atingătoriade insurecționea în Ruthenia.

„Patru luni au trecută de cândă luptă cu inamicul a chiamată totă provincie subjugate ale Poloniei suptă unu stindară națională. Ruthenia, cari în timpă de cinci secole a împărțită cu noi bunele și realele ursite, a fostu silită prin tristele sale împregiurări a nu lua parte la luptă în contra inamicului comune, a suferi în tacer și a saluta numai de departe stindarul național. Astă-dī putemă da țerei întrege plăcute nuvelă, că și pentru Ruthenia a sunat ora luptoi și a biruinjei. La 8 Maiu a isbuințată insurecțunea în totă Ruthenia de la Bugu pîna la Dnieper, de la gura Prypetzului pîna adincă în Ucrania. Ruthenia este puterică în arme și 'n credință că unu viitoru mai bună va aduce poporului libertate și proprietate. Dupe raporturile sosite, insurecțunea a isbuințată d'uă dată peste totă intinderea țerei; fiă care district, cu excepțunea Podoliei occidentale și unor districte din Ucrania, a dată contingentele seu armate de insurgenți. În țilele d'anteiu ale insurecționiilor voluntarii au ocupat și au fortificat orașul Lubar în Volhynia, profitându de poziția favorabilă pe rîul Stucza. Rușii n'aă ataçată încă tabera de la Lubar; ei așteptă încă renforțări și artilleria din orașul Polunoje, care s'affă căteva mile de departe de Lubar într'uă poziții nebătăsă. Cele d'anteiu lupte au fost la satul Swiencie, districtul Krzemienietz, aproape de Teophilopol în Volhynia și lingă Porytzk în acelă district, în Ucrania în pădurile de la Wasilkoff, căteva mile de departe de la Kiew, pe malurile rîului Irpen și aproape de la Terepcza. Despre rezultatele acestor d'anteiu lupte n'avemă încă raporturi speciali. Marii despărțiri de insurgenți ocupă locurile pădurăse lingă Slucza și Teteroff; multe corperi de insurgenți se concentra la Porytzk, Lutzh Owruetz și Yytamicrz în Volhynia, lingă Wiuniiza în Podolia, lingă Berdiceff și Machnowa în Ucrania. Strigărea de resbelă: „Slawa Bohu!“ (C Dumnezeu!), dinaintea cări-a a tremurată Rusia în anul 1831, resună din nou în mijlocul mormintelor Ucrainei și căpătorul Polesiei. Stindarul insurgenților represintă aquila și archangelul Michail care protejează cu aripi sale pe insurgenți.“

Frankowski, fostul capu alu comitatului naționale, cunstatul osindutul Nicolae Epstein, a scăpată din ciatela de la Warszawa suptă vestimentul unui soldat rusesc.

Luptele cele mai însemnate din trecuta septembării au fostă acele ale corpuriilor de insurgenți suptă comanda lui Slupsk în districtul Rawa și suptă Zapolowicz în districtul Hrubieszow. Corpul lai Slupski numără aproape 2000 de omeni, între cari 300 de călăreți, 700 de carabinari și 900 de cosiniari. Lovirea cu rușii a fost la 17 sau 18 Mai în districtul Rawa aproape de Babsko, rezultatul a fost în favoreea polonesilor. Rușii au perduț 600 omeni morți remaști pe câmpul bătăliei și s-au retras prin Babsko. De resbunare pentru învingerea lor au incendiat Babsko. În corpul lui Slupski au combătut și 300 de țărani și mulți israeliți. A doua luptă în districtul Hrubieszow a corpului lui Zapolowicz nu a fosfă favorabile pentru polonesi. Era unu șir de lupte la 17 și 19 Mai. Numerul insurgenților era de 1200 omeni, dară la antia se despărțiră 120 omeni suptă comanda lui Wisnioski și 400 omeni suptă Czerwinski de corpul principale și lăsară astă felu remașita espusă prepoziteranței numirea a rușilor cari erau în numeru de 5000 cu 8 lunuri. Zapolowicz combătu, ca totu acestea că a doua zi, dară vedindu nepuțit d'a reuși se retrase cu 300 omeni în Galitia. Perdere polonesilor în moșii vulnerați a fostă de 100 omeni; rușilor peste 500. În urma bătăliei soldații ruși au maltratat c'uă cruce me neaudită pe vulnerați polonesi și au cădut în mânele lor și i-aș omorât. Orășelul Tyszowce și mai multe în apropiarea câmpului de bătălie au fostă incendiate de ruși. Se confirmă că insurgenții de la țermurile Batici lingă Polangen au ocupat uă și siliune fortificată. În provinciele Vechie Polonie insurecționea este foarte poporariă. Doma Ch... a dărailu sei naționale 15,000 de ruble, comitatele Apolo L... 8000 de ruble. Comitele Ernest Rzewuski, fratele generalului rusesc Adam Rzewuski, a cutu cu fiul său la insurgenți. Principii Podhorski cu totu personalele în combatu asemenea în rândurile insurgenților. Si evrei ieșu uă parte activă, strîngu între dinșii sume colosale pentru insurecțione, unu israelit săse fi și lui să a înrolat în armia națională. În multe locuri țărani și caușă comună cu insurgenții: „Ne no toj Halaburda prjde to win z bvt poriadok.“ (Se văd numai Halabada [așa numescu ei po Garibaldi] și regulele lucruri.)

FELURIMI.

Cătu este de mare datoria de la Austria? Unu simplu cultivator austriac a explicațu vecinului său rimea datoriei publice a Austriei în pulu următoru: Închipuescă că o nașcerea lui Christu pînă acumă în 1862 ani $4\frac{1}{2}$ lună, socotescă căte 365 zile, șiu căte 24 ore, căte 60 minute; suma minutelor săute de la nașcerea lui Christu pînă acumă este neaperată mare, dară datoria publică austriacă calculată în florini este încă de ori mai mare. Această socotă nescă ni să a părută esagerată și verificăți calculul; amă găsită în este exactă: de la nașcerea lui Christu pînă acumă au trecut 978,573 minute, éru datoria de Stată austriacă este aproape de 3,000,000,000 adică trei miliarde, sau trei miliuni de florini. Dobinda acestor datorie face pe anu 150,000,000 de rată căte 5%, éru pe fiă-care din 416,666% florini, sau 2,500,000

Din Blașiu). Corespondințele din Blașiu alături Gazetei scrie, că acolo s'a înființat Casina, care-și ținu ședința săptămânală în 10 Maiu s. n. sub președinția R. D. Basiliu Rațiu. Amu dor se audim asemenea sciri și din alte locuri. — Totu acolo serbară ziua de $\frac{3}{15}$ Maiu cu mare solemnitate; Joui sera spre $\frac{3}{15}$ Maiu se lumiua piața, iar Vineri se serba S. Liturgia în Catedrală cu totă pompa bisericescă, apoi tinerimea scolastică mersese pe Câmpulă Libertății, unde se sănția uă Flamură națională. La aceste mai adăugem și deschiderea formale a unei școli de muzică, care luă începutul la 3 Maiu. Deschiderea unei școli regulate pentru fete se acceptă cu securitate la 1 Sept. venitoriu, de uă dată cu începutul anului scolar. Salutare fraților din depărtare, cari dău atât de multe exemple frumosă confrăților de prin alte locuri! (Concordia).

— (Ablegați pentru dieta transilvană). „K. K.“ impărtășește din comitatul Albești de Jos, că d'acolo se voru alege mai mulți ablegați români decătu unguri. „M. S.“ aduce scirea din Solnocul din întru, că acolo sunt următorii candidați: dintre unguri Bethlen Ferencz și Torma Károly, dintre români Dimitru Moga și Gavrilu Manu, corespondințele cred că neaperatul cei din urmă voru reeși. Totu „M. S.“ scrie că d. Em. Gozsdu a cumperat în comitatul Clușilor moșia, ca se potă fi alesu de ablegatul la dieta transilvană. (Concordia).

Bacău 1863, Maiu 13.

Domnule Redăptore!

Venindu astăzi de la munte unde locuiesc, m'am dus la tribunalul judiciar de aici, cu o suplică foarte cuviințiosă, în cassulă unui interes al meu.

Dupe citirea supliciei, domnul Președinte Murgulețu și membrul Galușca au început să interpile resonele mele espuse prin acea suplică, d. Galușca nu mai avindu alte resone cu care se mărbătă, lăsă buna cuviință, uită că în sanctuarul sacru al tribunalului uită marea chișinare a sa, uită demnitatea de magistrat; și orbită de osebită invidie asupra mea; d'odată se întorce către mine și în glas mare plină ședință și înaintea unui numeros public me atacă într-un fel barbaru, ca în timpii judecătorilor cidi'nante regulamentului, înă strigă cum unu tirie briu, atâtă ești cătu suplica mea care nu-i era vinovată nemica (nici sunt din timpul brielo nici am purtat briu). La asemenea atacu neasteptat de la unu magistrat am remasă rece ca ghiață.

Pentru respectul legilor le cai totu d'aua am fostu și suntu supus am eșită afară. — Ve închipuiți, domnul Redactor, cumu am eșită; am eșită ca unu nenorocit care ese insultă de la magistratul ce se duce a plângere și do la care așteptă dreptate; iată dreptate, iată ce suferă.

Amu înșirat cătova linii tremende d-lui Președinte, cerindu să facere, la care cunoșcinduși domnul Galușca greșala sa, său cerută de mine scuse pentru insulta ce mi-a facut, erăsu în sanctuarul tribunalului; în privirea mea personală că și cu Galușca iamă priimitu scusele suntu satisfăcutu, iar cătu se atine în casul de funcționari am cerut satisfacere de la domnul Ministrul Justiției.

Ve rog, d-le Redactor, treceacăta în stimabilul d-v. șiaru să satisfacerea mea personală, pentru se motul imprăștiat de publicul ce audiu insulta făcută mie de domnul Galușca.

Primită, d-le Redactor, încrezătările stimei mele.

X D. Vaillant va vorbi despre Moe-
ſia asiatică, va tălmaci fabula lui Crăeſu-
i a lui Atys precumă aceia a lui Mau-
olū și a Artemisei. Prin nisce figură va
açe ca se se înțelégă bine aceste fa-
bule. Va da sensul cronicu celu realu
ală cronologiei fabulose a regilor de
Troia, Sarda, Efesa și Misetu. Va
spune ce eraū Frigi, Calindi, Cari și
Lydi; va dovedi originea loră indiană
și va arăta raporturile loră cu Persia.
Prin o figură, va desluși fabula vieței
lui Essopu și prin sensul numelui seu
va dovedi că nu este altu de călă-
Vid-pai ală Indiilor. În fine, prin deslu-
șirea mai tutoru fabulelor principale
ale grecilor va mai rădica încă uă
pola a velului cu care să acoperită
istoria loră.

Domnule Redactore!

Inchisa listă de sub scripții cu No. 5
în suma totală de lei 114,125, vă rogă
ă o publică în diarul său redigeați.

Priimiți domnule redactoru considerațiunile mele cele mai distinse.
I. Radovici.

FELURIMI

Cătă este de mare datoria de stat a Austriei? Unu simplu cultivator austriac să explică vecinului său în rimea datoriei publice a Austriei în cadrul următorii: Închipuișcă că de nașcerea lui Christu pînă acumă sună 1862 ani $4\frac{1}{2}$ luni, socotește că în cîte 365 zile, zîua căte 24 ore, și căte 60 minute; suma minutelor trăite de la nașcerea mîntuitorului Iisus Christu pînă acumă este neapărată foarte mare, daru datoria publică austriacă calculată în florini este încă de tot ori mai mare. Acăstă socotără însă nu nescă ni s'a părută esagerată și a verificată calculul; amă găsită însă este exactă: de la nașcerea lui Christu pînă acumă au trecut 978,573,600 minute, eru datoria de stată a Austriei este aproape de 3,000,000,000 adică trei miliarde, sau trei milioane de florini. Dobînda acestelor datorii face pe anu 150,000,000 calculată căte 5%, eru pe sfătul care din 416,666 $\frac{2}{3}$ florini, sau 2,500,000

Redactoru, cumu am eșită; am eșită ca unu nenorociu care eșe insultat de la magistratul ce se duce a se plângă și de la care așteptă dreptatea; iată dreptate, iată ce suferă.

Amu înșirată cătova liniști tremurănd d-lui Președinte, cerindu-să facere, la care cunoșcindu-și d-nu Galușca greșala sa, său cerută de mine scuse pentru insulta ce mi-a făcută, erășu în sanctuarium tribuna lui; în privirea mea personală că Sion și cu Galușca iamă priimită scusele și suntă satisfăcută, iar cătu se atinge în casul de funcționariu am cerută satisfacere de la domnul Ministrul al Justiției.

Ve rogă, d-le Redactoru, trece aceasta în stimabilul d-v. șiară spre satisfacerea mea personală, pentru scopul imprăștială de publicului ce ar audiu insulta făcută mie de domnul Galușca.

Primiști, d-le Redactoro, încreștină șările stimei mele.

Ioan Sion.

Ilie Mincu	128
Costache Popescu	128
P. Fiiandrisu.	250
Ghiță C. Vameșiu	300
Hristea Stefanu	62
Nicolae Dumitru	62
Dobre Hristoviciu	25
Stefan Sava Curte	62
Iancu Iliescu	620
Nicolae Pavelu	124
Nicolae Petre	96
Ioanu Voicu	100
Matache Argintaru	50
Tănase Belu	32
Teodor Popescu	64
Ioan Costantinescu	96
Sandu Ioanu	32
Iordache Goga	310
G. Marinescu	310
De la d. Prefectu de Buzău.	145
	<u>114,115</u>

Administratiile așteptă Ziară.
Suntă răgăji dd. Abonești din Capitală și bine-voiaskă a anunță născătă Administrațiile iudeilor dintr-o bilădește bătătoră ce li se prezintă fie cărgea născătă esențială abonamentelelor d-lor la 1 mi 16 ale lăzii date în românește abonamentelelor și ne cătă timără, cămă și a păști reabonamentelelor d-lor născătă trei zile dintr-o prezintarea cărgei de reabonare, sănă a nu fi nevoie să așteptă Administrațiile, în observarea regulilor sălii, să le întrețină darea foaiei, ce künd d-lor vorbește a o avea, sănă a s-a.

Gr. II. Sergie.

ANTIIA TRAGERE.
la 11 și 12 Iunie s. n. 1863
Jotărul de Stată de la Brunsigă
cu preț de 4 talere biletul.

Kăntigări: talere 100,000; 60,000;
40,000; 20,000; 10,000; 8,000; 6,000;
5,000; 4,000; 3,000; 2,000; 1,000;
1,500; 400 srl.

Kontra trimitere de 4 talere, săd 7
forță banknote astăzi, născătă biletul
se va trimite așteptă la adresa. Lista
numărătorilor căntigări se va trimite
indată, sănă tracere franko. Căntigării
se trimite indată cărge tracere
în bană.

A se adresa fără întrebări dă dren-
tă la Kasa de banchă și de comerț.

B. Schottenfels.

Frankfort n. M.

No. 418 2 3z

Se inkiriază o mașină de
treerat născătă și de un sistemă kă
tăză, care constă și născătă văzută
în de născătă bobală grișă și ală
tăză bine vîntară. Prețul treeră-
rii este de 7 sanci kila, săd zeceziale
din grișă treeră și kile 20 paralele
de kila, născătă măministă. Doritorii se
vor adresa ori dă dreptă la d. N.
Lăzăvari în Băkeremii, săd la inten-
ționele de la momia Dărgănewi-
din judecătă Vlăma, sănă a se înscrive
sănă a dobândi intelectate la sfud.

No. 459 10dil 3 1s

Spre știință publică.
Centră clădirea Gimnaziului din
Ploiești fiind deosebită zilnic de ligă-
rie la 1-1, 8 și 15 Iunie vizitor, se
nebilek sură cunoștință komisori, kă
amatori se voră voi a se angaja că
căstări, clădire, se se arate în toate
zilele la Municipaliată Ploiești sănă
a vedea oasă născătă kondițiiile
sănă a născătă dare de garanție valabile.

No. 458 3 dr

2000 galbeni sunt de dat kă
doritorii se not adresa în ka-
zele din strada Manuc-Brătară No. 11.

No. 451 5. 2 z.